

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

1572 *REIAL DECRET 87/2005, de 31 de gener, pel qual es modifiquen el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre. («BOE» 27, d'1-2-2005.)*

L'apartat tercer de l'article 7 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va suprimir les exempcions que establien els articles 20.u.27è i 26.cinc de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

Mitjançant aquesta modificació es va suprimir l'exempció que s'aplicava a determinades operacions amb materials de recuperació i es va substituir aquest règim per un altre en el qual el subjecte passiu de l'impost corresponent a aquestes transaccions és l'empresari o professional destinatari d'aquestes. Igualment, es va ampliar l'àmbit objectiu de la mesura amb la inclusió de determinades prestacions de serveis i algunes operacions efectuades amb productes semielaborats. Finalment, es va fer que l'aplicació d'aquest règim depengués exclusivament de les característiques objectives dels productes. D'aquesta manera, a partir de l'1 de gener de 2004, en totes les operacions que tinguin per objecte els béns i serveis a què es refereix l'article 84.u.2n c) de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, l'empresari o professional destinatari d'aquestes és el subjecte passiu de l'impost corresponent a aquestes.

La primera conseqüència que deriva d'aquest fet és que la regulació reglamentària que feia l'article 8 bis del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, que desenvolupava l'exempció aplicable amb anterioritat a una part d'aquestes operacions, deixa de tenir sentit, per la qual cosa es fa necessària la derogació d'aquest precepte.

La segona conseqüència de la nova regulació legal de la matèria suposa que les empreses que efectuen operacions que estan incloses en l'àmbit objectiu de la mesura han deixat de repercutir l'impost als seus clients, per la qual cosa les quotes que suporten per les seves adquisicions de béns i serveis no es poden recuperar de la Hisenda pública de manera immediata, davant la insuficiència de quotes meritedes de les quals siguin subjectes passius. Aquesta circumstància pot ocasionar costos financers importants per a aquestes empreses, per la qual cosa es fa necessari establir l'aplicació del procediment de devolució especial que desenvolupa l'article 30 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre. De la mateixa manera, s'inclouen les operacions d'arrendament financer entre aquelles que permeten tenir accés a aquest procediment especial de devolució, per pal·liar el menyscapse financer que igualment es produeix com a conseqüència del desfasament entre el moment en què es repercuteix l'impost al destinatari de les operacions esmentades i aquell en el qual s'han suportat les quotes corresponents a l'adquisició.

L'apartat primer.tres i l'apartat segon de l'article 7 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, van fer una nova redacció de l'apartat tres de l'article 80 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre. Aquesta nova redacció suposava l'adapta-

ció de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, l'entrada en vigor de la qual, l'1 de setembre de 2004, suposa la desaparició dels procediments de fallida i suspensió de pagaments i la seva substitució pel procediment de concurs de creditors. La nova redacció de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, s'ajusta al procediment previst a la Llei 22/2003, de 9 de juliol. La disposició transitòria primera d'aquest Reial decret estableix la normativa aplicable als procediments de fallida o suspensió de pagaments que es regeixin pel dret previ a la Llei 22/2003, de 9 de juliol.

D'altra banda, l'apartat primer.quatre de l'article 7 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, va fer una nova redacció de l'apartat quatre de l'article 80 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, i va ampliar la possibilitat de modificar a la baixa la base imposable de les operacions per impagament del destinatari als supòsits en què el destinatari fos un particular, una vegada acomplerts determinats requisits que s'estableixen en aquesta norma.

L'esmentat article 80, a l'apartat set, condiona les modificacions de la base imposable que s'han assenyalat al compliment dels requisits establerts per reglament. En desenvolupament d'aquesta habilitació, l'article 24 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, estableix els requisits per a la modificació de la base imposable en aquests casos. La nova redacció del precepte legal a què s'ha fet referència en els dos paràgrafs anteriors fa necessària la revisió de l'esmentat text reglamentari per a la seva adaptació als canvis que s'han assenyalat.

Finalment, pel que fa a l'impost sobre el valor afegit, es fa una nova redacció de l'article 73 del seu Reglament i es modifica el mecanisme de liquidació de les quotes corresponents a les operacions assimilades a les importacions. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, les quotes que s'hagin d'ingressar com a conseqüència de la realització d'aquest fet imposable són deduïbles en la mateixa declaració liquidació en la qual es procedeixi a l'ingrés. D'aquesta manera, s'elimina la possibilitat que la mera realització d'aquestes operacions pugui suposar cap mena de cost financer per als empresaris o professionals que les efectuïn, i es respon millor al principi de neutralitat tributària, bàsic en aquest impost.

El Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, va aprovar el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació. La seva aprovació va culminar la transposició de la Directiva 2001/115/CE del Consell, de 20 de desembre de 2001, per la qual es modifica la Directiva 77/388/CEE per tal de simplificar, modernitzar i harmonitzar les condicions imposades a la facturació en relació amb l'impost sobre el valor afegit.

L'article 13 d'aquest Reglament regula l'expedició de factures o documents substitutius rectificatius. Des de l'entrada en vigor de la nova regulació reglamentària d'aquesta matèria, s'han constatat les complexitats que implica el seu compliment, raó per la qual s'ha considerat convenient l'aclariment del seu contingut. A aquest efecte, el nou text reglamentari manté una part dels requisits que s'exigeixen als documents de rectificació, però aclareix que els documents poden indicar directament la rectificació efectuada amb independència del seu signe, per la qual cosa s'habilita l'expedició d'aquests documents amb imports negatius.

Així mateix, s'ha considerat oportuna la revisió del precepte que regula l'anotació registral de les factures, mitjançant l'aclariment dels supòsits en què és procedent la rectificació de les anotacions registrals (article 70 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit).

Quant a la modificació del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, la Directiva 92/12/CEE del Consell, de 25 de febrer de 1992, relativa al règim general, tinença, circulació i controls dels productes objecte d'impostos especials,

estableix a l'article 15 bis que cada Estat membre ha de disposar d'una base de dades electrònica que contingui un registre de les persones que tenen la condició de dipositar autoritzat o d'operador registrat en matèria d'impostos especials, així com un registre dels llocs autoritzats.

A Espanya aquesta base de dades electrònica està articulada al voltant al Codi d'activitat i de l'establiment (CAE), que identifica, en matèria dels impostos especials de fabricació, una determinada activitat i l'establiment on s'exerceix. La composició del CAE està regulada a l'article 41 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

No obstant això, la falta d'harmonització de l'estructura del «número d'impostos especials» que cada Estat membre atribueix als seus operadors en l'àmbit de les seves competències (a Espanya, l'esmentat CAE) té el seu reflex en un important nombre de problemes en el funcionament de la base de dades SEED (System of Exchange of Excise Data) que s'aguditzarien una vegada s'implanti l'EMCS (Excise Movement and Control System). Per això, al si del Comitè d'Impostos Especials de la Comissió Europea, s'ha acordat una harmonització del «número d'impostos especials» que consisteix en el fet que aquest tingui 13 caràcters, dels quals els dos primers han de ser el codi ISO del país, i els restants, un codi de sèrie alfanumèric d'11 caràcters determinat per les respectives autoritats nacionals.

Tot això obliga a modificar l'apartat 2 de l'esmentat article 41 del Reglament dels impostos especials.

Tot això justifica l'aprovació d'aquest Reial decret, que s'estructura en tres articles, tres disposicions transitòries i una disposició final.

Aquest Reial decret ha estat informat per la Comunitat Autònoma de Canàries.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de gener de 2005,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.*

El Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, es modifica en els termes següents:

U. Se suprimeix l'article 8 bis.

Dos. Es modifica l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Modificació de la base imposable.*

1. En els casos a què es refereix l'article 80 de la Llei de l'impost, el subjecte passiu està obligat a expedir i remetre al destinatari de les operacions una nova factura o document substitutiu en la qual es rectifiqui o, si s'escau, s'anul·li la quota repercutida, en la forma que preveu l'article 13 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

La disminució de la base imposable o, si s'escau, l'augment de les quotes que hagi de deduir el destinatari de l'operació estan condicionades a l'expedició i remissió del document que rectifiqui l'expedit anteriorment.

2. La modificació de la base imposable quan es dicti resolució judicial de declaració de concurs del destinatari de les operacions subjectes a l'impost, així com en els altres casos en què els crèdits corresponents a les quotes repercutides siguin totalment o

parcialment incobrables, s'ha d'ajustar a les normes que s'estableixen a continuació:

a) Queda condicionada al compliment dels requisits següents:

1r Les operacions la base imposable de les quals es pretengui rectificar han d'haver estat facturades i anotades en el llibre registre de factures expedides pel creditor dins el termini i en la forma escaient.

2n El creditor ha de comunicar a la delegació o administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària corresponent al seu domicili fiscal, en el termini d'un mes a comptar de la data d'expedició de la factura rectificativa, la modificació de la base imposable practicada, i ha de fer constar que la modificació no es refereix a crèdits garantits, fiançats o assegurats, a crèdits entre persones o entitats vinculades, a crèdits deguts o fiançats per ens públics ni a operacions el destinatari de les quals no està establert en el territori d'aplicació de l'impost ni a les Canàries, Ceuta o Melilla, en els termes que preveu l'article 80 de la Llei de l'impost.

A aquesta comunicació s'hi han d'adjuntar els documents següents:

La còpia de les factures rectificatives, en les quals s'han de consignar les dates d'expedició de les factures rectificades corresponents.

En el cas de concurs, la còpia de la resolució judicial de declaració de concurs del destinatari de les operacions la base imposable de les quals es modifica o certificació del Registre mercantil, si s'escau, acreditativa d'aquell.

En el cas de crèdits incobrables, els documents que acreditin que el creditor ha instat el cobrament del crèdit mitjançant reclamació judicial al deutor.

b) En cas que el destinatari de les operacions tingui la condició d'empresari o professional, ha de comunicar a la delegació o administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària corresponent al seu domicili fiscal la circumstància d'haver rebut les factures rectificatives que li enviï el creditor, i ha de consignar l'import total de les quotes rectificades i, si s'escau, el de les no deduïbles, en el mateix termini previst per a la presentació de la declaració liquidació a què es refereix el paràgraf següent. L'incompliment d'aquesta obligació no impedeix la modificació de la base imposable per part del creditor, sempre que es compleixin els requisits assenyalats al paràgraf a).

A més de la comunicació a què es refereix el paràgraf anterior, en la declaració liquidació corresponent al període en què s'hagin rebut les factures rectificatives de les operacions l'esmentat destinatari ha de fer constar l'import de les quotes rectificades com a minoració de les quotes deduïdes.

Quan el destinatari no tingui la condició d'empresari o professional, l'Administració tributària pot requerir-li l'aportació de les factures rectificatives que li enviï el creditor.

c) L'aprovació del conveni de creditors, si s'escau, no afecta la modificació de la base imposable que s'hagi efectuat prèviament.

3. En el cas d'adquisicions intracomunitàries de béns en les quals l'adquirent obtingui la devolució dels impostos especials a l'Estat membre d'inici de l'expedició o transport dels béns, s'ha de reduir la base imposable en la quantia corresponent al seu import.

No obstant això, no és procedent modificar els imports que es facin constar a la declaració recapitu-

lativa d'operacions intracomunitàries a què es refereix l'article 78.

La variació en l'import de la quota meritada s'ha de reflectir en la declaració liquidació corresponent al període en què s'hagi obtingut la devolució, llevat que ja hagi estat totalment deduïda pel mateix subjecte passiu. En aquest últim cas no és procedent cap regularització de les dades declarades.»

Tres. S'afegeixen els paràgrafs 12è i 13è a l'apartat 4 de l'article 30, amb la redacció següent:

«12è Les operacions a què es refereix l'article 84.u.2n c) de la Llei de l'impost.

13è Les operacions d'arrendament financer a què es refereix la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.»

Quatre. Es modifica l'article 70, que queda redactat de la manera següent:

«Article 70. *Rectificació de les anotacions registrals.*

1. Quan els empresaris o professionals hagin incorregut en algun error material en efectuar les anotacions registrals a què es refereixen els articles anteriors, les han de rectificar. Aquesta rectificació s'ha d'efectuar en finalitzar el període de liquidació mitjançant una anotació o un grup d'anotacions que permeti determinar, per a cada període de liquidació, el corresponent impost meritat i suportat, una vegada practicada la rectificació esmentada.

2. En cas que es tracti de béns d'inversió, les rectificacions, pel que fa a la regularització de les deduccions per adquisició d'aquells, s'han d'anotar en el llibre registre de béns d'inversió juntament amb l'anotació del bé a què es refereixin.»

Cinc. Es modifica l'article 73, que queda redactat de la manera següent

«Article 73. *Liquidació de l'impost en les importacions.*

1. Les operacions d'importació subjectes a l'impost es liquiden simultàniament amb els drets aranzelaris o quan aquests s'haurien d'haver liquidat si no hi hagués hagut exempció o no subjecció, amb independència de la liquidació que pugui resultar procedent per qualsevol altre gravamen.

S'entenen incloses en el paràgraf anterior i, per tant, es liquiden de la mateixa manera les mercaderies que abandonin les àrees esmentades a l'article 23 o es desvinculin dels règims esmentats a l'article 24, tots dos de la Llei de l'impost, amb excepció del règim de dipòsit diferent dels duaners, sempre que la importació de les mercaderies es produeixi de conformitat amb el que estableix l'apartat dos de l'article 18 de la mateixa Llei.

2. A aquests efectes, els subjectes passius que duguin a terme les operacions d'importació han de presentar a la duana la declaració tributària corresponent, d'acord amb el model aprovat pel ministre d'Economia i Hisenda, en els terminis i de la forma que estableix la reglamentació duanera.

3. La liquidació de les operacions assimilades a les importacions l'ha d'efectuar el subjecte passiu a les declaracions liquidacions i d'acord amb el model que, a aquest efecte, determini el ministre d'Economia i Hisenda.

Les quotes de l'impost sobre el valor afegit meritades per la realització d'operacions assimilades a les importacions són deduïbles en el mateix model, d'acord amb els requisits establerts al capítol I del títol VIII de la Llei de l'impost.

Els terminis i els períodes de liquidació són els que s'estableixen a continuació:

a) Les operacions compreses en els paràgrafs 1r, 2n, 3r i 4t de l'article 19 de la Llei de l'impost s'inclouen en una declaració liquidació que s'ha de presentar, davant l'òrgan competent de l'Administració tributària corresponent al domicili fiscal del subjecte passiu, directament o a través de les entitats col·laboradores, en els terminis següents:

1r Quan es tracti de les operacions a què es refereixen els paràgrafs 1r, 2n i 3r de l'article 19 de la Llei de l'impost, en els 30 primers dies del mes de gener següents a l'any natural en el qual s'hagi meritat l'impost.

2n Quan es tracti de les operacions compreses en el paràgraf 4t de l'article 19 de la Llei de l'impost, produïdes en cada trimestre natural, en els terminis que preveu l'article 71.4 d'aquest Reglament.

b) Les operacions descrites en el paràgraf 5è de l'esmentat article 19 de la Llei de l'impost, realitzades en els períodes de liquidació a què es refereix l'article 71.3 d'aquest Reglament, s'han d'incloure en una declaració liquidació que s'ha de presentar davant l'òrgan corresponent de l'Administració tributària competent per al control de l'establiment, lloc, àrea o dipòsit respectiu, directament o a través de les entitats col·laboradores, en els terminis assenyalats a l'article 71.4 d'aquest Reglament.

c) Les operacions del paràgraf b) anterior es poden consignar centralitzadament en una sola declaració liquidació que s'ha de presentar, en els mateixos terminis i períodes, davant l'òrgan competent de l'Administració tributària corresponent al domicili fiscal del subjecte passiu, directament o a través de les entitats col·laboradores, en els casos que s'indiquen a continuació:

1r Quan la suma de les bases imposables de les operacions assimilades a les importacions realitzades durant l'any natural precedent hagi excedit els 1.500.000 euros.

2n Quan ho autoritzi l'Administració tributària, a sol·licitud de l'interessat.»

Article segon. *Modificació del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.*

El Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'obligació d'expedir factura no pot ser complerta mitjançant l'expedició d'un tiquet en els casos que s'esmenten als articles 2.2 i 3.»

Dos. Es modifica l'article 13, que queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Factures o documents substitutius rectificatius.*

1. S'ha d'expedir una factura o document substitutiu rectificatiu en els casos en què la factura o document substitutiu original no compleixi algun dels requisits que estableixen els articles 6 o 7.

2. Igualment, és obligatòria l'expedició d'una factura o, si s'escau, un document substitutiu rectificatiu en els casos en què les quotes impositives repercutides s'hagin determinat incorrectament o s'hagin produït les circumstàncies que, segons el

que disposa l'article 80 de la Llei de l'impost, donen lloc a la modificació de la base imposable.

No obstant això, quan la modificació de la base imposable sigui conseqüència de la devolució de mercaderies o d'envasos i embalatges que es realitzin en ocasió d'un subministrament posterior que tingui el mateix destinatari i per l'operació en la qual es van lliurar s'hagi expedit una factura o un document substitutiu, no és necessària l'expedició d'una factura o document substitutiu rectificatiu, sinó que es pot practicar la rectificació a la factura o document substitutiu que expedeixi l'esmentat subministrament, restant l'import de les mercaderies o dels envasos i embalatges retornats de l'import de l'operació posterior. La rectificació es pot realitzar d'aquesta manera sempre que el tipus impositiu aplicable a totes les operacions sigui el mateix, amb independència que el resultat sigui positiu o negatiu.

3. L'expedició de la factura o document substitutiu rectificatiu s'ha d'efectuar tan aviat com l'obligat a expedir-los tingui constància de les circumstàncies que, d'acord amb els apartats anteriors, obliguen a la seva expedició, sempre que no hagin transcorregut quatre anys a partir del moment en què es va meritjar l'impost o, si s'escau, es van produir les circumstàncies a què es refereix l'article 80 de la Llei de l'impost.

4. La rectificació s'ha de fer mitjançant l'emissió d'una nova factura o document substitutiu en el qual es facin constar les dades identificatives de la factura o el document substitutiu rectificat. Es pot fer la rectificació de diverses factures o documents substitutius en un únic document de rectificació, sempre que s'identifiquin totes les factures o documents substitutius rectificats. No obstant això, quan la modificació de la base imposable tingui l'origen en la concessió de descomptes o bonificacions per volum d'operacions, així com en els altres casos en què així ho autoritzi el Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, no és necessària la identificació de les factures o els documents substitutius rectificats, i és suficient la determinació del període a què es refereixin.

5. La factura o document substitutiu rectificatiu ha de complir els requisits que estableixen, respectivament, els articles 6 o 7. Així mateix, s'ha de fer constar en el document la condició de document rectificatiu i la descripció de la causa que motiva la rectificació.

Quan el que s'expedeixi sigui una factura rectificativa, les dades a què es refereix l'article 6.1.f), g) i h) han de fer constar la rectificació efectuada. En particular, les dades que regulen els paràgrafs f) i h) de l'esmentat article 6.1 es poden consignar, o bé indicant directament l'import de la rectificació, amb independència del seu signe, o bé tal com quedin després de la rectificació efectuada, i s'ha d'assenyalar igualment en aquest cas l'import de la rectificació.

Quan el que s'expedeixi sigui un document substitutiu rectificatiu, les dades a què es refereix l'article 7.1.c) i d) han de fer constar la rectificació efectuada, o bé indicant directament l'import de la rectificació, o bé tal com quedin després de la rectificació efectuada, i s'ha d'assenyalar igualment en aquest cas l'import de la rectificació.

En cas que el document rectificatiu s'expedeixi com a conseqüència de la rectificació de la repercussió de l'impost i aquesta obligui a la presentació d'una declaració liquidació extemporània o que es pugui substanciar a través de la presentació

d'una sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts, s'hi ha d'indicar el període o períodes de declaració liquidació en el curs del qual es van fer les operacions.

6. Únicament tenen la consideració de factures rectificatives les que s'expedeixin per alguna de les causes previstes als apartats 1 i 2. En particular, les factures que s'expedeixin en substitució de documents substitutius expedits amb anterioritat no tenen la condició de rectificatives, sempre que els documents substitutius expedits al seu moment compleixin els requisits establerts a l'article 7.»

Article tercer. *Modificació del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 41 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

«2. El codi consta de 13 caràcters distribuïts de la manera següent:

- a) Les lletres ES configuren els dos primers caràcters.
- b) Mentre el ministre d'Economia i Hisenda no disposi la seva substitució per altres caràcters, els caràcters tercer, quart i cinquè són zeros.
- c) Els caràcters sisè i setè identifiquen l'oficina gestora on s'efectua la inscripció en el registre territorial.
- d) Els caràcters vuitè i novè identifiquen l'activitat que es desenvolupa.
- e) Els caràcters desè, onzè i dotzè expressen el número seqüencial d'inscripció, dins de cada activitat, en el registre territorial de l'oficina gestora a què es refereix el paràgraf d).
- f) El caràcter tretzè és una lletra de control.»

Disposició transitòria primera. *Modificació de la base imposable de l'impost sobre el valor afegit en processos concursals.*

Els casos de modificació de base imposable corresponents a operacions subjectes a l'impost sobre el valor afegit en les quals el destinatari no hagi fet efectiu el pagament de les quotes repercutides, sempre que, amb posterioritat a la meritació de l'operació, s'hagi dictat una provisió judicial d'admissió a tràmit de suspensió de pagaments o una resolució judicial de declaració de fallida d'aquell, es regeixen pel que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 24 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, vigents fins a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, per tal com els esmentats procediments de suspensió de pagaments o fallida es regeixin pel dret anterior a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Disposició transitòria segona. *Expedició de factures i documents substitutius rectificatius i rectificació d'anotacions registrals.*

El que disposen l'apartat quatre de l'article primer i l'article segon d'aquest Reial decret és aplicable als documents expedits a partir de l'1 de gener de 2004 i a la seva anotació registral.

Disposició transitòria tercera. *Nous codis d'activitat i de l'establiment en l'àmbit dels impostos especials de fabricació.*

El que disposa l'article tercer d'aquest Reial decret és aplicable a partir de l'1 d'abril de 2005.

Les persones i entitats que, el 31 de desembre de 2004, siguin titulars de les targetes a què es refereixen els apartats 8 i 9 de l'article 40 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, estan obligats, des del dia 1 d'abril de 2005, a consignar el Codi d'activitat i de l'establiment (CAE) a tots els documents en què aquest Codi hagi de figurar, d'acord amb l'estructura establerta a l'article tercer d'aquest Reial decret. A aquest fi, aquestes persones i entitats completen el CAE de vuit caràcters que en el seu moment els va ser assignat, i han de posar al capdavant els caràcters ES000.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de 20 dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, el que disposa l'apartat tres de l'article primer només és aplicable a les operacions l'impost de les quals s'hauria d'haver meritat a partir de l'1 de gener de 2005. Així mateix, el que disposa l'apartat 3 de l'article 73 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, en la redacció que en fa l'apartat cinc de l'article primer d'aquest Reial decret, només és aplicable a les operacions l'impost de les quals s'hagi meritat a partir de l'1 d'abril de 2005.

Madrid, 31 de gener de 2005.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

CAP DE L'ESTAT

1664 *INSTRUMENT de ratificació del Protocol de 2003 relatiu al Conveni internacional sobre la constitució d'un Fons internacional d'indemnització de danys deguts a contaminació per hidrocarburs, 1992, fet a Londres el 16 de maig de 2003. («BOE» 28, de 2-2-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 26 de setembre de 2003 el plenipotenciari d'Espanya, nomenat en la forma escaient, va signar a Londres el Protocol de 2003 relatiu al Conveni internacional sobre la constitució d'un fons internacional d'indemnització de danys deguts a contaminació per hidrocarburs, 1992, fet a Londres el 16 de maig de 2003,

Vistos i examinats el preàmbul i els trenta-un articles que integren el Protocol esmentat,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, en virtut d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en totes les

seves parts, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa,

Mano expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotassinat ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Madrid, 1 de desembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació,

MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

PROTOCOL DE 2003 RELATIU AL CONVENI INTERNACIONAL SOBRE LA CONSTITUCIÓ D'UN FONDS INTERNACIONAL D'INDEMNITZACIÓ DE DANYS DEGUTS A CONTAMINACIÓ PER HIDROCARBURS, 1992

Els estats contractants del present Protocol

Tenint en compte el Conveni internacional sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a contaminació per hidrocarburs, 1992 (d'ara endavant «el Conveni de responsabilitat civil de 1992»),

Havent considerat el Conveni internacional sobre la constitució d'un fons internacional d'indemnització de danys deguts a contaminació per hidrocarburs, 1992 (d'ara endavant «el Conveni del Fons de 1992»),

Afirmant la importància de mantenir la viabilitat del règim internacional de responsabilitat i indemnització per a la contaminació per hidrocarburs,

Prenent nota del fet que la indemnització màxima permesa pel Conveni del Fons de 1992 pugui ser insuficient per fer front a les necessitats d'indemnització en determinades circumstàncies en alguns estats contractants de l'esmentat Conveni,

Reconeixent que diversos estats contractants dels convenis de responsabilitat civil i del Fons de 1992 consideren necessari disposar amb caràcter urgent de fons addicionals per a la indemnització mitjançant la creació d'un pla complementari al qual els estats es puguin adherir si ho desitgen,

Convençuts que amb el pla complementari s'intenta garantir que les víctimes dels danys deguts a contaminació per hidrocarburs siguin indemnitzades íntegrament per les seves pèrdues o danys, i també alleujar les dificultats amb què s'enfronten les víctimes en els casos en què existeix el risc que la quantia d'indemnització disponible en virtut dels convenis de responsabilitat civil i del fons de 1992 sigui insuficient per pagar íntegrament les reclamacions reconegudes i com a conseqüència d'això el Fons internacional d'indemnització de danys deguts a contaminació per hidrocarburs, 1992, ha decidit provisionalment que pagarà només una part de tota reclamació reconeguda,

Atès que l'adhesió al pla complementari només està oberta als estats contractants del Conveni del Fons de 1992,

Han convingut:

Disposicions generals

Article 1.

A efectes del present Protocol:

1. El «Conveni de responsabilitat de 1992» significa el Conveni internacional sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a contaminació per hidrocarburs, 1992;

2. El «Conveni del Fons de 1992» significa el Conveni internacional sobre la constitució d'un fons internacional d'indemnització de danys deguts a contaminació per hidrocarburs, 1992;